

بسمه تعالی

نام مصوبه اصلاح شده از طرف مجلس : طرح منع شکنجه

متن مصوبه	نظر شورا (۱)	اصلاحیه مجلس (۱)	نظر شورا (۲)	اصلاحیه مجلس (۲)
	↑↑			

مقدمه نظر شورا:

- ۱- از نظر شرع مقدس اسلام هر گونه اذیت و آزار به افراد اعم از شکنجه و غیر آن، حرام است و اقرار مبتنی بر اکراه و اجبار اعتبار شرعی ندارد.
- ۲- در این طرح بدون ذکر حتی یک مورد از مصادیق شکنجه و ارائه تعریفی از آن مواردی را در حکم شکنجه دانسته است به عبارتی ملاک شکنجه در این طرح مشخص نشده است با این وصف تبیین موارد در حکم شکنجه متناسب با ملاکی که مشخص نشده است قابل تأمل است، بهر حال مصادیق در حکم شکنجه واقعاً نمی تواند محدود به همین موارد باشد بلکه همه موارد که در حکم شکنجه است محکوم به منع می باشد.
- ۳- در تراجم مهم و مهم و دوران امر بین افسد و فاسد، ترجیح مهم و دفع افسد به فاسد، حکم عقلی و شرعی است و لذا در مواردی مثل آدم ربائی یا برب گذاری یا مواردی از بندهای ذیل تبصره ماده (۱)، قاضی ممکن است با توجه به ادله و اسناد و مدارک و قرائن لازم بداند در خصوص اخذ اطلاعات برای حفظ جان جمع کثیری از مردم، بدون رعایت برخی از بندهای مذکور در ماده (۱)، اقدام به صدور حکم نماید. چنانکه تصویب کنندگان طرح، خود در تبصره ذیل ماده (۱)، مواردی از آنچه را که محکوم به حکم شکنجه دانسته اند، با شرایطی تجویز کرده اند.
- ۴- اصول متعدد قانون اساسی من جمله اصول ۳۶، ۶۱، ۱۵۶، ۱۵۹ و ۱۶۶ دلالت دارد بر کشف جرم و تعقیب و مجازات و تعزیر مجرمین و اجرای حدود و مقررات بدون جزائی اسلام و احیای حقوق عامه و رسیدگی و صدور حکم در مورد شکایات و تظلمات و تعدیات توسط قوه قضائیه که اعمال آن و همچنین حکم به مجازات و اجرای آن تنها از طریق دادگاه صالح است یعنی از طریق دادگاههای دادگستری که طبق موازین اسلامی تشکیل می شوند و احکام آنها باید مستدل و مستند به مواد قانونی و اصولی باشد که بر اساس آن حکم صادر می نمایند و نهایتاً منجر به حفظ حقوق عمومی و گسترش و اجرای عدالت و اقامه حدود الهی می شود. اطلاق مصادیق در حکم شکنجه که در این طرح احصاء شده در مواردی شامل حکم قاضی (که بر اساس اصول مذکور صادر شده است) می گردد.
- ۵- علاوه بر اصل ۳۸ قانون اساسی که دلالت بر منع شکنجه دارد در قوانین موضوعه من جمله ماده ۵۷۸ قانون مجازات اسلامی علاوه بر منع اذیت و آزار جهت اخذ اقرار برای متخلف مجازات تعیین نموده است و در ذیل ماده ۱۲۹ آئین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری آمده است، سؤالات باید مفید و روشن باشد و سؤالات تلقینی یا اغفال یا اکراه و اجبار متهم ممنوع است. شورای نگهبان بعنوان صیانت از قانون اساسی از اصل مذکور پاسداری نموده و قوانین مذکور را مورد تأیید قرار داده است.
- ۶- در آئین نامه قانونی و مقررات اجرائی سازمان زندانها و اقدامات تأمین کشور که فعلاً مورد عمل است نسبت به موارد طبقه بندی، بهداشت، درمان، انجام فرائض مذهبی، ورزش، فعالیت‌های آموزشی، ملاقات، کتابخانه، وسائل ارتباط جمعی و ... توجه شده است.

متن مصوبه	نظر شورا (۱)	اصلاحیه مجلس (۱)	نظر شورا (۲)	اصلاحیه مجلس (۲)
<p>ماده ۱- موارد مذکور در این قانون در حکم شکنجه بوده و اعمال آن ممنوع می باشد :</p> <p>۱ - هرگونه اذیت یا آزار بدنی برای گرفتن اقرار و نظایر آن.</p> <p>۲ - نگهداری زندانی به صورت انفرادی یا نگهداری بیش از یک نفر در سلول انفرادی.</p> <p>۳ - چشم بند زدن به زندانی در محیط زندان یا بازداشتگاه.</p> <p>۴ - بازجوئی در شب.</p> <p>۵ - بی خوابی دادن به زندانی.</p> <p>۶ - انجام اقداماتی که عرفاً فشار روانی بر زندانی تلقی می شود.</p> <p>۷ - فحاشی، بکار بردن کلمات رکیک، توهین یا تحقیر زندانی در حین بازجوئی یا غیر آن.</p> <p>۸ - استفاده از داروهای روان گردان و کم و زیاد کردن داروهای زندانیان مریض.</p> <p>۹ - محروم کردن بیماران زندانی از دسترسی به خدمات درمانی ضروری.</p> <p>۱۰ - نگهداری زندانی در محل هائی با سر و صدای آزاردهنده.</p> <p>۱۱ - گرسنگی یا تشنگی دادن به زندانی و عدم رعایت استانداردهای بهداشتی و محروم کردن زندانی از استفاده از امکانات مناسب بهداشتی.</p> <p>۱۲ - عدم طبقه بندی زندانیان و نگهداری جوانان یا زندانیان عادی در کنار زندانیان خطرناک.</p>	<p>نظر شورا بشرح زیر اعلام می گردد.</p> <p>۱ - اطلاق کلمه نظایر در بند (۱) و اطلاق بندهای (۲) تا (۶) و بند (۱۳) و بندهای (۱۵) و (۱۷) ماده (۱) چون شامل مواردی میشود که قاضی لازم دانسته و حکم داده باشد از این جهت خلاف موازین شرع شناخته شد.</p>	<p>ماده ۱- هرگونه اعمال فشار جسمی یا روانی علیه افراد در کلیه مراحل اعم از تحقیق و دادرسی و اجرای حکم، شکنجه محسوب و مرتکب وفق مقررات قانونی مجازات می شود. موارد ذیل از مصادیق شکنجه است:</p> <p>۱ - هرگونه اذیت یا آزار بدنی.</p> <p>۲ - نگهداری زندانی به صورت انفرادی یا نگهداری بیش از یک نفر در سلول انفرادی.</p> <p>۳ - چشم بند زدن به زندانی در محیط زندان یا بازداشتگاه.</p> <p>۴ - بازجوئی در شب.</p> <p>۵ - بی خوابی دادن به زندانی.</p> <p>۶ - انجام اقداماتی که عرفاً اعمال فشار روانی بر زندانی تلقی می شود.</p> <p>۷ - فحاشی، به کار بردن کلمات رکیک، توهین یا تحقیر زندانی در حین بازجوئی یا غیر آن.</p> <p>۸ - استفاده از داروهای روان گردان و کم و زیاد کردن داروهای زندانیان مریض.</p> <p>۹ - محروم کردن بیماران زندانی از دسترسی به خدمات درمانی ضروری.</p> <p>۱۰ - نگهداری زندانی در محل هائی با سر و صدای آزاردهنده.</p> <p>۱۱ - گرسنگی یا تشنگی دادن به زندانی و عدم رعایت استانداردهای بهداشتی و محروم کردن زندانی از استفاده از امکانات مناسب بهداشتی.</p> <p>۱۲ - عدم طبقه بندی زندانیان و نگهداری جوانان یا زندانیان عادی در کنار زندانیان</p>	<p>۱- عموم ماده (۱) (در غیر موارد زیر) و اطلاق بندهای (۱) لغایت (۶) و (۱۳) و (۱۵) و (۱۷) چون شامل مواردی می شود که قاضی لازم دانسته و حکم داده باشد از این جهت خلاف شرع شناخته شد ضمناً تبصره نیز رافع اشکال نمی باشد.</p>	<p>ماده ۱- هرگونه اعمال فشار جسمی یا روانی علیه افراد در کلیه مراحل اعم از تحقیق و دادرسی و اجرای حکم، شکنجه محسوب و مرتکب وفق مقررات قانونی مجازات می شود. موارد ذیل از مصادیق شکنجه است:</p> <p>۱ - هرگونه اذیت یا آزار بدنی.</p> <p>۲ - نگهداری زندانی به صورت انفرادی یا نگهداری بیش از یک نفر در سلول انفرادی.</p> <p>۳ - چشم بند زدن به زندانی در محیط زندان یا بازداشتگاه.</p> <p>۴ - بازجوئی در شب.</p> <p>۵ - بی خوابی دادن به زندانی.</p> <p>۶ - انجام اقداماتی که عرفاً اعمال فشار روانی بر زندانی تلقی می شود.</p> <p>۷ - فحاشی، به کار بردن کلمات رکیک، توهین یا تحقیر زندانی در حین بازجوئی یا غیر آن.</p> <p>۸ - استفاده از داروهای روان گردان و کم و زیاد کردن داروهای زندانیان مریض.</p> <p>۹ - محروم کردن بیماران زندانی از دسترسی به خدمات درمانی ضروری.</p> <p>۱۰ - نگهداری زندانی در محل هائی با سر و صدای آزاردهنده.</p> <p>۱۱ - گرسنگی یا تشنگی دادن به زندانی و عدم رعایت استانداردهای بهداشتی و محروم کردن زندانی از استفاده از امکانات مناسب بهداشتی.</p> <p>۱۲ - عدم طبقه بندی زندانیان و نگهداری جوانان یا زندانیان عادی در کنار زندانیان</p>

ماده ۲- هر روز نگهداری افراد موضوع این قانون بصورت انفرادی و هر روز نگهداری بیش از یک نفر در سلول انفرادی معادل ده روز زندان محاسبه می شود.	ماده ۳- در مورد ماده (۲) باید روشن شود آیا مدلول آن اختصاص به زمان بازداشت موقت دارد یا بعد از آن را نیز شامل می شود و آیا در خصوص بازداشت قبل از حکم نهائی است یا بعد از آن، و آیا محاسبه آن به حکم نهایی تسری پیدا می کند یا خیر؟ پس از معلوم شدن اظهار نظر خواهد شد.	ماده ۴- اطلاق نفی اعتبار مستفاد از ماده (۳) نسبت به مواردی که برای قاضی صحت مفاد اوراق بازجویی احراز شود خلاف موازین شرع شناخته شد.	ماده ۳- در کلیه اوراق بازجویی لازم است موارد ذیل دقیقاً و کاملاً درج شود: ۱- محل جلسه بازجویی ۲- ساعت شروع و ختم جلسه بازجویی ۳- نام مأمور یا مأمورانی که بازجویی کرده یا هنگام بازجویی حضور داشته اند و امضاء آنها. ۴- امضاء و یا اثر انگشت فرد بازجویی شده. <u>اوراقی که بعد از جلسه بازجویی به پرونده الحاق می شود باید به اطلاع متهم بوده و در صورت ارتباط با اتهام، فرصت دفاع به متهم داده شود. انجام تحقیقات از متهم بایستی صرفاً در شعبه مربوطه در دادسرا یا دادگاه بوده و توسط قاضی رسیدگی کننده صورت پذیرد.</u>	ماده ۲- اگر با تخلف قاضی فردی در سلول انفرادی نگهداری شود علاوه بر رسیدگی به تخلف قاضی هر یک روز نگهداری در سلول انفرادی معادل ده روز در صورت محکومیت فرد محاسبه می شود. مفاد این قانون شامل کسانی که در حال تحمل کیفر هستند نیز می شود.
<p>ماده ۳- در کلیه اوراق بازجویی لازم است موارد ذیل دقیقاً و کاملاً درج شود:</p> <p>۱- محل جلسه بازجویی</p> <p>۲- ساعت شروع و ختم جلسه بازجویی</p> <p>۳- نام مأمور یا مأمورانی که بازجویی کرده یا هنگام بازجویی حضور داشته اند و امضاء آنها.</p> <p>۴- امضاء و یا اثر انگشت فرد بازجویی شده.</p> <p><u>اوراقی که فاقد این مشخصات باشد یا این مشخصات بعد از جلسه بازجویی به آنها الحاق شده باشد کلاً از درجه اعتبار ساقط است.</u></p>	<p>ماده ۳- در مورد ماده (۲) باید روشن شود آیا مدلول آن اختصاص به زمان بازداشت موقت دارد یا بعد از آن را نیز شامل می شود و آیا در خصوص بازداشت قبل از حکم نهائی است یا بعد از آن، و آیا محاسبه آن به حکم نهایی تسری پیدا می کند یا خیر؟ پس از معلوم شدن اظهار نظر خواهد شد.</p> <p>۴- اطلاق نفی اعتبار مستفاد از ماده (۳) نسبت به مواردی که برای قاضی صحت مفاد اوراق بازجویی احراز شود خلاف موازین شرع شناخته شد.</p>	<p>ماده ۳- در کلیه اوراق بازجویی لازم است موارد ذیل دقیقاً و کاملاً درج شود:</p> <p>۱- محل جلسه بازجویی</p> <p>۲- ساعت شروع و ختم جلسه بازجویی</p> <p>۳- نام مأمور یا مأمورانی که بازجویی کرده یا هنگام بازجویی حضور داشته اند و امضاء آنها.</p> <p>۴- امضاء و یا اثر انگشت فرد بازجویی شده.</p> <p><u>اوراقی که بعد از جلسه بازجویی به پرونده الحاق شده باشد کلاً از درجه اعتبار ساقط است.</u></p>	<p>۲- صدر ماده (۲) مبنیاً بر ایراد بند (۱) اشکال دارد.</p> <p>۳- نسبت به عبارت ذیل ماده (۳) ایراد بند (۴) قبلی بقوت خود باقی است.</p>	<p>ماده ۲- اگر با تخلف قاضی فردی در سلول انفرادی نگهداری شود علاوه بر رسیدگی به تخلف قاضی هر یک روز نگهداری در سلول انفرادی معادل ده روز در صورت محکومیت فرد محاسبه می شود. مفاد این قانون شامل کسانی که در حال تحمل کیفر هستند نیز می شود.</p>
<p>ماده ۴- کلیه اقرار و اعترافات که بدون رعایت مفاد این قانون از متهم اخذ شده و در دادگاه از طرف وی مورد انکار قرار گیرد در صورت عدم وجود ادله و قرائن قابل قبول دیگر از درجه اعتبار ساقط و از عداد دلایل خارج خواهد شد.</p>	<p>ماده ۴- کلیه اقرار و اعترافات که بدون رعایت مفاد این قانون از متهم اخذ شده و در دادگاه از طرف وی مورد انکار قرار گیرد در صورت عدم وجود ادله و قرائن قابل قبول دیگر از درجه اعتبار ساقط و از عداد دلایل خارج خواهد شد.</p>	<p>ماده ۴- کلیه اقرار و اعترافات که بدون رعایت مفاد این قانون از متهم اخذ شده و در دادگاه از طرف وی مورد انکار قرار گیرد در صورت عدم وجود ادله و قرائن قابل قبول دیگر از درجه اعتبار ساقط و از عداد دلایل خارج خواهد شد.</p>	<p>ماده ۴- کلیه اقرار و اعترافات که بدون رعایت مفاد این قانون از متهم اخذ شده و در دادگاه از طرف وی مورد انکار قرار گیرد در صورت عدم وجود ادله و قرائن قابل قبول دیگر از درجه اعتبار ساقط و از عداد دلایل خارج خواهد شد.</p>	<p>ماده ۴- کلیه اقرار و اعترافات که بدون رعایت مفاد این قانون از متهم اخذ شده و در دادگاه از طرف وی مورد انکار قرار گیرد در صورت عدم وجود ادله و قرائن قابل قبول دیگر از درجه اعتبار ساقط و از عداد دلایل خارج خواهد شد.</p>

متن مصوبه	نظر شورا (۱)	اصلاحیه مجلس (۱)	نظر شورا (۲)	اصلاحیه مجلس (۲)
<p>ماده ۵- محل نگهداری زندانی باید به وکیل یا خانواده وی اعلام شود، در صورتی که زندانی در محلی غیر از بازداشتگاهها یا زندانهای رسمی تحت مدیریت سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور نگهداری شود، نگاهدارنده و اعزام کننده به حبس تعزیری از سه ماه تا دو سال محکوم می شود.</p>	<p>۵- در ماده (۵) در مواردی که نگاهدارنده و یا اعزام کننده مطابق قانون عمل نموده اند مجازات آنان خلاف موازین شرع است و همچنین در مواردی که نگاهدارنده قانوناً ملزم به اطاعت از اعزام کننده است و سبب اقوی از مباشر باشد مجازات نگاهدارنده خلاف موازین شرع شناخته شد ضمناً اطلاق لزوم اعلام محل نگهداری به وکیل یا خانواده وی در مواردی که سبب، اقوای از مباشر نباشد، اعزام کننده و نگاهدارنده نیز مشمول مجازات فوق می شوند.</p>	<p>ماده ۵- محل نگهداری زندانی باید به وکیل یا خانواده وی اعلام شود، در صورتی که زندانی در محلی غیر از بازداشتگاهها یا زندانهای رسمی تحت مدیریت سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور نگهداری شود، امر یا آمران به حبس تعزیری از سه ماه تا دو سال محکوم می شوند. در مواردی که سبب، اقوای از مباشر نباشد، اعزام کننده و نگاهدارنده نیز مشمول مجازات فوق می شوند.</p>	<p>۴- در ماده (۵) در مواردی که امر یا آمران، نگاهدارنده یا اعزام کننده مطابق قانون عمل نموده اند مجازات آنان خلاف موازین شرع است. ضمناً اطلاق لزوم اعلام محل نگهداری به وکیل یا خانواده وی در مواردی که قاضی لازم بداند که اطلاع داده نشود خلاف موازین شرع شناخته شد.</p>	<p>ماده ۵- محل نگهداری زندانی باید به وکیل یا خانواده وی اعلام شود، در صورتی که زندانی در محلی غیر از بازداشتگاهها یا زندانهای رسمی تحت مدیریت سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور نگهداری شود، امر یا آمران به حبس تعزیری از سه ماه تا دو سال محکوم می شوند. در مواردی که سبب، اقوای از مباشر نباشد، اعزام کننده و نگاهدارنده نیز مشمول مجازات فوق می شوند.</p>
<p>ماده ۶- برای نظارت بر نحوه رفتار با افراد بازداشت شده و زندانیان و اطمینان از رعایت این قانون شورائی تحت عنوان «شورای نظارت بر نحوه رفتار با زندانیان» مرکب از سه نفر نماینده از طرف قوه قضائیه، سه نفر به انتخاب مجلس شورای اسلامی و سه نفر به انتخاب دولت تشکیل می گردد. اعضای این شورا هر زمان که لازم بدانند مجازند بصورت جمعی و فردی از کلیه بازداشتگاهها و زندانها بازدید نموده و در صورت اطلاع از اعمال هر گونه شکنجه گزارش آن را به رؤسای سه قوه منعکس و یک نسخه از آن را جهت برخورد با متخلفین به مرجع قضایی ذی ربط اعلام کنند. مرجع قضایی مذکور موظف است خارج از نوبت به گزارش رسیدگی و متخلف یا متخلفین را محاکمه و نتیجه را به رؤسای سه قوه و این شورا اعلام نماید.</p>	<p>۶- شورای نظارت بر نحوه رفتار زندانیان موضوع ماده (۶) مغایر اصول ۵۷ و ۱۵۶ قانون اساسی شناخته شد.</p>	<p>ماده ۶- برای نظارت بر نحوه رفتار با افراد بازداشت شده و زندانیان و اطمینان از رعایت این قانون شورائی تحت عنوان «شورای نظارت بر نحوه رفتار با زندانیان» مرکب از سه نفر نماینده از طرف قوه قضائیه، سه نفر به انتخاب مجلس شورای اسلامی و سه نفر به انتخاب دولت تشکیل می گردد. اعضای این شورا هر زمان که لازم بدانند مجازند به صورت جمعی و فردی از کلیه بازداشتگاهها و زندانها بازدید نموده و در صورت اطلاع از اعمال هر گونه شکنجه گزارش آن را به رؤسای سه قوه منعکس و یک نسخه از آن را جهت برخورد با متخلفین به مرجع قضایی ذی ربط اعلام کنند. مرجع قضایی مذکور موظف است خارج از نوبت به گزارش رسیدگی و متخلف یا متخلفین را محاکمه و نتیجه را به رؤسای سه قوه و این شورا اعلام نماید.</p>	<p>۵- مواد (۶) و (۷) هیچگونه تغییر نکرده و ماده (۸) نیز تغییر محتوایی نداشته است بنابراین ایراد بندهای (۶)، (۷) و (۸) قبلی کماکان بقوت خود باقی است.</p>	<p>ماده ۶- برای نظارت بر نحوه رفتار با افراد بازداشت شده و زندانیان و اطمینان از رعایت این قانون کمیته ای مرکب از پنج نفر از اعضای کمیسیون قضائی و حقوقی به پیشنهاد این کمیسیون و رأی مجلس، تحت عنوان کمیته نظارت بر نحوه رفتار با زندانیان تشکیل می گردد. اعضای این کمیته هر زمان که لازم بدانند مجازند به صورت جمعی فردی از کلیه بازداشتگاهها و زندانها بازدید نموده و در صورت اطلاع از اعمال هر گونه شکنجه گزارش آن را به رؤسای سه قوه منعکس و یک نسخه از آن را جهت برخورد با متخلفین به مرجع قضائی ذی ربط اعلام کنند. مرجع قضائی مذکور موظف است خارج از نوبت به گزارش رسیدگی و متخلف یا متخلفین را محاکمه و نتیجه را به رؤسای سه قوه اعلام نماید.</p>

متن مصوبه	نظر شورا (۱)	اصلاحه مجلس (۱)	نظر شورا (۲)	اصلاحه مجلس (۲)
<p>ماده ۷- اعضای «شورای نظارت بر نحوه رفتار با زندانیان» در حیطه انجام وظائف تعریف شده در این قانون قابل تعقیب و پیگرد قضائی نیستند.</p> <p>ماده ۸- متخلف از موارد فوق اعم از امر و مأمور و مسؤولینی که از اعمال شکنجه مطلع بوده و آن را به مراجع مسؤول اطلاع نداده اند و افراد و مسؤولینی که برای نظارت شورای مذکور در ماده (۶) همکاری نکنند در مرتبه اول به سه تا شش ماه زندان و یکسال انفصال از خدمات دولتی و در مرتبه دوم به شش ماه تا یکسال زندان و سه سال انفصال از خدمات دولتی محکوم می گردند.</p> <p>ماده ۹- رسیدگی به جرائم موضوع این قانون خارج از نوبت و بصورت علنی انجام می شود.</p> <p>ماده ۱۰- این قانون از تاریخ تصویب لازم الاجراست.</p>	<p>۷- ماده (۷) مبنیاً بر ماده (۶) ایراد دارد و همچنین در این ماده مشخص نیست که عدم تعقیب و پیگیری قضائی نسبت به انجام وظائف قانونی در حدود مقررات است یا ارتکاب تخلف و جرم را نیز شامل می شود باید معلوم گردد تا اظهار نظر بعمل آید.</p> <p>۸- اطلاق ماده (۸) نسبت به افرادی که از لحاظ قانونی موظف به ادای شهادت و همکاری نیستند خلاف موازین شرع است. ضمناً با توجه به ایراد مربوط به ماده (۶) این ماده باید اصلاح گردد.</p> <p>۹- اطلاق ماده (۹) در خصوص لزوم علنی بودن در مواردی که مربوط به استثنائات موضوع اصل ۱۶۵ قانون اساسی است، مغایر این اصل شناخته شد.</p>	<p>ماده ۷- اعضای «شورای نظارت بر نحوه رفتار با زندانیان» در انجام وظائف تعریف شده در این قانون قابل تعقیب و پیگرد قضائی نیستند.</p> <p>ماده ۸- متخلفین از مفاد این قانون و همچنین آمرین و مأمورین و مسؤولینی که از اعمال شکنجه مطلع بوده و آن را به مراجع مسؤول اطلاع نداده اند و مسؤولینی که برای نظارت شورای مذکور در ماده (۶) همکاری نکنند در مرتبه اول به سه تا شش ماه زندان و یکسال انفصال از خدمات دولتی و در مرتبه دوم به شش ماه تا یکسال زندان و سه سال انفصال از خدمات دولتی محکوم می گردند.</p> <p>ماده ۹- رسیدگی به جرائم موضوع این قانون خارج از نوبت با رعایت اصل یکصد و شصت و پنجم (۱۶۵) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران بصورت علنی انجام می شود.</p> <p>ماده ۱۰- این قانون از تاریخ تصویب لازم الاجراء است.</p>	<p>ماده ۷- حذف شد</p> <p>ماده ۸- متخلفین از مفاد این قانون و همچنین آمرین و مأمورین و مسؤولینی که از اعمال شکنجه مطلع بوده و آن را به مراجع مسؤول اطلاع نداده اند و مسؤولینی که برای نظارت شورای مذکور در ماده (۶) همکاری نکنند در مرتبه اول به سه تا شش ماه زندان و یکسال انفصال از خدمات دولتی و در مرتبه دوم به شش ماه تا یکسال زندان و سه سال انفصال از خدمات دولتی محکوم می گردند.</p> <p>ماده ۹- رسیدگی به جرائم موضوع این قانون خارج از نوبت با رعایت اصل یکصد و شصت و پنجم (۱۶۵) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران بصورت علنی انجام می شود.</p> <p>ماده ۱۰- این قانون از تاریخ تصویب لازم الاجراء است.</p>	<p>ماده ۷- حذف شد</p> <p>ماده ۸- متخلفین از مفاد این قانون و همچنین آمرین و مأمورین و مسؤولینی که از اعمال شکنجه مطلع بوده و آن را به مراجع مسؤول اطلاع نداده اند و مسؤولینی که برای نظارت شورای مذکور در ماده (۶) همکاری نکنند در مرتبه اول به سه تا شش ماه زندان و یکسال انفصال از خدمات دولتی و در مرتبه دوم به شش ماه تا یکسال زندان و سه سال انفصال از خدمات دولتی محکوم می گردند.</p> <p>ماده ۹- رسیدگی به جرائم موضوع این قانون خارج از نوبت با رعایت اصل یکصد و شصت و پنجم (۱۶۵) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران بصورت علنی انجام می شود.</p> <p>ماده ۱۰- این قانون از تاریخ تصویب لازم الاجراء است.</p>



۶- با توجه به قانون تبدیل شورای سرپرستی زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور به سازمان زندانها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور، چنانچه زندانی بر خلاف مقررات آئین نامه و نظامات داخلی زندان اقدام نماید پس از ثبوت تقصیر در شورای انضباطی زندان تنبیه می شود که از آن جمله محرومیت از هوا خوری تا یک ماه و محرومیت از ملاقات و مرخصی حداکثر تا سه ماه و زندان انفرادی تا یک ماه می باشد که برخی از موارد مذکور به حکم ضرورت جهت حفظ نظم و آرامش در زندان و جلوگیری از شورش و آشوب و خونریزی و یا ایراد خسارت به افراد و اموال است؛ لازم است روشن شود که عموم این مصوبه شامل مفاد آئین نامه مذکور می شود یا خیر؟ پس از مشخص شدن این موضوع از نظر شرعی بررسی و اعلام نظر خواهد شد.

ممن مصوبه	نظر شورا (۱)	اصلاحیه مجلس (۱)	نظر شورا (۲)	اصلاحیه مجلس (۲)
<p>۱۳ - جلوگیری از هواخوری روزانه زندانی.</p> <p>۱۴ - ممانعت از دسترسی به نشریات و کتب مجاز کشور.</p> <p>۱۵ - ممانعت از ملاقات هفتگی یا تماس تلفنی زندانی با خانواده اش.</p> <p>۱۶ - فشار روانی به زندانی از طریق اعمال فشار به اعضاء خانواده زندانی.</p> <p>۱۷ - ممانعت از ملاقات متهم با وکیل خود.</p> <p>۱۸ - ممانعت از انجام فرائض مذهبی.</p> <p><u>تبصره - در موارد ضرورت برای کشف فوری جرائم محتمل الوقوع، بازجویی از متهم در جرائم ذیل با چشم بسته و در ساعات شب و همچنین ممانعت از دسترسی به نشریات خبری برای حداکثر یک هفته و نگهداری بصورت انفرادی برای مدت پانزده روز با قرار رئیس شعبه دادگاه رسیدگی کننده که باید مدلل و مستند بدلائل توجیهی باشد بلامانع است. تمدید مدت بازداشت انفرادی در صورت ضرورت با تأیید دادگاه تجدید نظر فقط برای پانزده روز دیگر بلامانع است.</u></p> <p>۱ - فعالیت در شبکه های قاچاق مواد مخدر.</p> <p>۲ - هرگونه اقدام مسلحانه.</p> <p>۳ - گروهانگیری و آدم ربائی.</p> <p>۴ - جاسوسی به نفع بیگانگان.</p> <p>۵ - عضویت در گروههای محاربه.</p> <p>در موارد (۴) و (۵) اقدامات فوق الذکر باید بوسیله وزارت اطلاعات تقاضا شده باشد.</p>	<p>۲ - در تبصره ماده (۱) اختصاص حکم موضوع آن به پنج مورد و همچنین محدود نمودن حکم قاضی به مدتهای مذکور و منحصر نمودن حکم قاضی در موارد (۴) و (۵) به تقاضای وزارت اطلاعات خلاف موازین شرع شناخته شد.</p>	<p>خطرناک.</p> <p>۱۳ - جلوگیری از هواخوری روزانه زندانی.</p> <p>۱۴ - ممانعت از دسترسی به نشریات و کتب مجاز کشور.</p> <p>۱۵ - ممانعت از ملاقات هفتگی یا تماس تلفنی زندانی با خانواده اش.</p> <p>۱۶ - فشار روانی به زندانی از طریق اعمال فشار به اعضاء خانواده زندانی.</p> <p>۱۷ - ممانعت از ملاقات متهم با وکیل خود.</p> <p>۱۸ - ممانعت از انجام فرائض مذهبی.</p> <p><u>تبصره - آراء قطعیته یافته محاکم صالح قضائی از شمول این ماده مستثنی می باشند.</u></p>		<p>خطرناک.</p> <p>۱۳ - جلوگیری از هواخوری روزانه زندانی.</p> <p>۱۴ - ممانعت از دسترسی به نشریات و کتب مجاز کشور.</p> <p>۱۵ - ممانعت از ملاقات هفتگی یا تماس تلفنی زندانی با خانواده اش.</p> <p>۱۶ - فشار روانی به زندانی از طریق اعمال فشار به اعضاء خانواده زندانی.</p> <p>۱۷ - ممانعت از ملاقات متهم با وکیل خود.</p> <p>۱۸ - ممانعت از انجام فرائض مذهبی.</p> <p><u>تبصره - آراء قطعیته یافته محاکم صالح قضائی از شمول این ماده مستثنی می باشند.</u></p>